

DEBRECZEN

A DEBRECZENI ÉS VIDÉKI FÜGGETLENSÉGI PÁRT KÖZLÖNYE.

 Egész évre 10 frt — kr.
 Félévre 5 „ — „
 Negyedévre 2 „ 50 „
 Egy órára 1 „ — „
 Egyes szám ára 4 kr.

 Felelős szerkesztő: **Dr. Nagy Zsigmond.**
 Kiadók: **Hoffmann és Társa.**

Hirdetési díj:

 Négy hasábos petit sorért 5 kr. Nagyobb terjedelmű s többzör
 hirdetések alku szerint jutányos áron tételnek fel. Bélyeg-díj min
 den külön bejuttatásért 30 kr.

Munkára fel!

Elbucsuztattuk, eltemettük a magyar állam első ezredévének utolsó napját s üdvözöltük a születő új ezredévet.

Most már itt van, most már benne vagyunk a második ezredévben.

Széles e hazának minden zugában ünneplő érzésekkel, hálaadó imádsággal köszöntötték az új ezredévet s az egész nemzetnek a szíve egy óriási dobbanásban fejezte ki mindnyajunknak közös érzéseit.

Nincsenek még részletes tudósításaink az ország valamennyi jelentősebb városából, de azokból, a mik eddig tudomásunkra jutottak, megnyugvással konstatálhatjuk, hogy bár mindenütt óriási lelkesedés uralkodott hazánk lakosságának minden rétegében, olyan meghatározó, olyan ünnepléses alakban sehol nem jutott kifejezésre a nemzeti öröm, mint a mi szeretett városunkban, Debreczen sz. k. városban.

Igy van ez jól, így illik ez Magyarországnak második fővárosához, a mely magyarság tekintetében még mindig első városa hazánkban s a melytől várja a viágító példát a hazafias vidéki magyarság.

A mi szívünknek hurjait nem hivatalos apparatus hozza rezgésbe, magától zendül meg azon a honfiai öröm, a honfiai lelkesedés magasztos érzése.

A honfiai öröm és lelkesedés magasztos érzésével kezdjük meg ezt az új esztendő, ezt az új ezredévet.

Az ünneplés, a dicsőségnek lesz ez fnyes esztendeje, ha a nemzetek sorát intéző nagy Isten teljesedésbe engedi menni mindazokat a szép terveket, a melyeket koronás királyunk és törvényhozásunk nemes intenciójához képest immár az előkészítés, sőt sok részben a végrehajtás stádiumában vannak.

De hogy ez az esztendő a magasztos ünnepek vidám éve lehessen, a nemzeti erőnek olyan megfeszített munkát kell még végeznie, a mely csak úgy juthat dicső végre, ha a hivatott tényezők egyenként és összevéve minden lehető elkövetnek arra, hogy a mi még hátra van, azt befejezzék s a mit eddig elmulasztottak, elhalogattak, azt megtízszerezett, megszázsorozott igyekezettel kipótolják.

Főleg erre az utóbbira, a mulasztásoknak gyors, sikeres és értékes kipótlására van égető szükség.

Nemzetünknek nem minden rétegét hatotta át egyformán a ránk viradt nagy korszak iránt tartozó köteleességek komoly tudata. Nem, még olyan körök

sem, a melyeknek e tekintetben is világító lámpásként kellene fényeskedniök.

Az ezredévnek nemzeti megünneplése a mi észleletünk szerint nagyon állami jellegű — legalább eddigi tünelkezéseiben.

Igaz, hogy ennek a nagyjelentőségű ünnepélynek a megvalósításában a fő, az oroszlan rész az államot illeti, a melyé az ezeréves fenállás dicsősége is, de bármily természetesnek tünjék is ez föl előttünk, csak megerősíti abbeli meggyőződésünket, hogy a második főfaktornak meg a nemzethek kell lennie. A nemzetnek, a melyé maga az állam is, amely megalkotta, fenntartotta, megvédte, megoltalmazta az államot ezer esztendőnek viharai közt.

A nemzetnek is meg kell immár azért mozdulnia, életjelt kell magáról adnia, mert meggyőződésünk szerint azzal még nem rójja le a nemzet nem hivatalos állami része a maga köteleességeit ha majd a kiállítás megnyílta után felrándul a fővárosba és ott végig nézi a látóvalókat — bar ez is kétségtelenül lényeges részét képezi a nemzet ezreire váró köteleességek összegének.

A ma megnyílt új esztendő folyamán széles e hazában mindenütt, a legnagyobb várostól kezdve a legparányibb faluig kell valami olyan nemes határozatnak keletkeznie, a mivel az új ezredév felderültén való nemzeti örömünknek maradó kifejezést adjunk. És itt főképpen a maradó ös s á g elvét hangsúlyozzuk.

Nagyobb és tehetősebb városok többféle képpen és több alakban is kifejezésre juttathatják hazafias örömüket, olyan alakban is, amely csak időleges — bár mindenestre érdemes és értékes czélt szolgál; de a kisebb és szegényebb községeknek ebben nincs és nem lehet módjuk.

Arra azonban, hogy valami maradó alkotással örökössék meg a magyar nemzet második ezredévének a beköszöntését, arra még a legszegényebbek is van módja és alkalmatossága.

Fájdalom! alig van országunknak olyan községe, a mely minden mai korban föltétlenül szükséges intézménnyel kellőképpen el volna látva. — Egyiknek temploma roskadozik, másiknak iskolája sincs. Egyikben kórházra, másikban kisdédóvóra volna szükség. Itt hiányzik a takarékmagtár; amott a népkönyvtár; egyik helyen egy, másik helyen más dolognak létesítése válnék a köznek javára.

Létesíteni kell tehát a hol a mire legégetőbb a szükség s a most kezdődő

áldott esztendő emlékeztelére »ezredéves« névvel kell felruházni.

És ha — a mitől Isten őrizzen — annyira szegény volna valamely községünk lakossága, hogy az általunk ajánlott intézmények közül egyet sem tudna moslani erején rögtön létesíteni: még akkor is meg kell vetni az alapját valami ezredéves maradó emlékek s éveken át szorgalmasan kell gyarapítani, növelni és a siker el nem maradhat.

Ime ennyi és ilyen fontos munka vár még reánk, szeretett nemzetünkre ebben az ünneplő esztendőben.

Nem szabad azért az »ünneplés« fogalmát a »tétlenség«-ével összezavarni, mert a legszebb »nemzeti ünneplés« a »nemzeti munka«.

Munkáratehá! Fel a munkára!

Grotius.

Mire való a Ferencz József föld? Lukácsiu László, laczfalusi pópa megjárta Rómát és Bukarestet. Rómában vallási, Bukarestben pedig politikai üdvét kereste. Miért nem maradt hát ott? Ha visszatér az egyházi üdv, vagy a római polgárjog nagy boldogságából, s nem nyujt további ártalmatlanságáról biztosítékot, vagy megszegi azt? miért fedezték fel a Ferencz József földet? Vegye az állam hasznát, szállíttassa az ilyen, a Magyar alkotmányos háza ellen tüzelő elemeket oda a Ferencz József földre. Miként a legmodernebb államok az ő társadalmukra nézve megférhetlen, vagy veszélyes elemeket deportálják — alkalmazza azt a kurát a magyar állam is. Nagy bevökkel melegítsék fel azt a földet, stegyek alkalmassá római kulturájuk s állameszméik valóítására. Szeged, Vác nem ilyeneknek való. Ott panaszkodnak, hogy foglyok. A Ferencz József földön saját utópiáik szerint kedvükre tehetnek élnének. De idevalók lennének azok az ugynevezett »néppárti« notabilitások is, a kik a hazaárulásban, annak szent érdekei meg nem becsülése, sőt meggyalázásában a nép hon-szerető erkölcsének megrontásában virtuskodva, Lukácsiuinak kezére dolgoznak, vagy azt tul is liczítálják — akár otthon, akár Rómában; s még az a nyomorult mentségök sem lehet, hogy ők nem magyarok, hanem oláhok. Igen, e gyászmagyaroknak sincs helyök Magyarországnak, hol úgy sem találják honukat a hazában! Az ő országuk nem a Kárpátok lánctövében, a négy folyam árral öntött föld, s éppen úgy kifelé gravitálnak, mint a tulzó oláhok, kiknek a fővárosuk Bukarest, oda vonzanak. A néppárti, udvarképes, politikai szédelgők is kifelé, Róma felé gravitálnak. Mért menjenek hát oda, s mért maradnak itt? — Itt nem tühethjük meg a hazaárulást. Az államnak gondoskodni kellene, hogy ezeket oda szállítsák, a hol nem árthatnak.

Vasuti szabadjegyek.

Debreczen, január 2.

(—) A kormány fizetett közegeit számtalan kedvezményben részesítette mindig; e kedvezményekben részesültek a kormány szubvencionált szócsovéi is.

A vasuti szabadjegy is eme kedvezmények közé tartozott, mert a budapestiek kivéve, a vidék ellenzéki napilapjai nem részesültek benne, csak a nyíltan bevallott kormánypárti lapok.

Igazságtalan eljárása volt ez mindenesetre a kormányoknak az ellenzéki sajtóval szemben.

De a dolgon nem lehetett segíteni, mivel nagyon jól tudjuk, hogy a kormány önkényeskedése minden térre kiterjeszkedik, s minden követ megmozgat, hogy a parlamenti ellenzék elterjedt, hatalmas sajtójának árthasson. Ez inkább kicsinyeskedésnek nevezhető, mi legfeljebb csak boszantó volt.

A paritás elvénél fogva ez az igazságtalan eljárása a kormányoknak épp oly, ha törvénytelen nem is, de mindenesetre szabálytalan, udvariatlan volt az ellenzéki sajtóval szemben, mely szintén a közügyet, a közérdeket szolgálta.

Annyira hozzá voltunk és vagyunk szokva a kormányoknak illetlen való viselkedéséhez, hogy már szinte hihetetlennek véljük, hogy mostan gondol a paritás elvére.

Pedig úgy van — A Bánffy-kormány ez egyszer, bár nem igazságon, de mégis helyesen cselekedett, mikor megvonta az állandó és időleges szabadjegyeket alkalmazottjaitól és fizetett szócsovéitól.

Más lett volna a helyes eljárás, de ha már így történt, a dolog érdemére nézve azt kell mondanunk, hogy úgy helyes, hogy ha mindegyik nem részesülhet az állandó, vagy időleges vasuti szabadjegy kedvezményben, ne kapjon egyik sem.

Csodálkozunk rajta, hogy a Bánffy-kormány, mely az igaztalan, a törvénytelen cselekedetek egész halmazát mondhatja magáénak ezen esetben a méltányosság elveit tartotta szem előtt.

A „DEBRECZEN” TARCZAJA.

Mikor Pista István volt.

A „Debreczen” eredeti tarczája.

Irtá: Rostkovicz Arthur.

A nyáron már nagyon beteg volt a szegény Pista, kiről ezt a történetet írom.

Gyönyörű holdvilágos este volt, mikor a nagyváradi bódé (odaát nyári színháznak hívják) előtt utoljára sétáltam együtt az én szegény jó Pista barátommal.

Szivarozgatva beszélgettünk az ő betegségről, melyet éppen csak ő nem tartott komolynak. Azt hitte a szegény fiu, hogy a szerkezete éppen úgy elpusztíthatatlan, mint a jókedve s a köhögés egyáltalán nem veszedelmes; csak éppen boszantó. Arról természetesen fogalma sem volt, hogy baja gyógyíthatatlan. Egyre köhögött a szegény. Hiába mondtam neki, hogy dobja már el azt a szivart, hiszen az erős, maró füst készletli folyton a köhögésre, ő egyre csak a mellett maradt, hogy nem is a füstől köhög ő, hanem a makacs hurutja következtében.

— Annyira rászoktam már a köhécselésre, — felelte mosolyogva — hogy bajosan is tudnék egyhamar leszokni róla. Gyenge a tüdő barátocskám. Hallod, hallod a halál kutyáját?

Megint köhögni kezdett, de a roham

Alig hihető, pedig úgy van. De szükség is volt már valami intézkedésre, mivel, bizonyos annyi visszaélést sehol sem követte el, mint nálunk, a vasuti szabadjegyekkel, melyeket a tulajdonosok egész pereputtyja használt s utazgattak vele derűre-borúra.

Szükség volt erre a miniszteri rendeletre, melylyel a vasuti szabadjegyek kényes és régóta vajudó ügyet rendezni fogják. Nagyon sok érdemtelenn ember, így például Zichy Nándor ur is, a dugszdag s néppárti elvek terjesztésében utazó vigécz, részesült ilyen kedvezményben.

Persze a vasuti szabadjegy csak olyan Csáky számlája volt eddig, s most a kormány is belátta hogy az ilyen gazdalkodás jóra nem vezethet.

Ezért adta ki a kereskedelmi és közlekedési miniszter a következő rendeletet, melyet azonban még korántsem hihetünk véglegesnek, mivel számos javításra, változtatásra szorul.

A kérdéses rendelet a következő:

„A minisztertanács elhatározta, hogy a m. kir. államvasutak vonalait illetőleg az évi időleges és egyes utazásokra szóló szabadjegyek engedélyezése a vasut üzleti rendtartásban gyökerező egységes elvi alapon szabályoztassék. E határozat folytán a szabadjegyek engedélyezésére nézve 1896 január hó 1-étől kezdve azon szabályozási elv mérvadó, hogy eltekintve a vasuti alkalmazottaktól s azon hivatalos közegektől, vagy más személyektől, kiknek szabadjegyekre való igénye a közlekedési vállalatok közt fennálló egyezmények a díj-szabályozási határozmányok, a postai és távirtdai szolgálatra vonatkozó rendszabályok és törvényekben, szabályrendeletekben vagy fennálló szerződés-kben foglalt különleges intézkedések által van megállapítva, a m. kir. államvasutak vonalain a teljesen díjmentes utazás kedvezménye ezenkívül rendszerint csakja vasuti üzem állami intézése, felügyelete és ellenőrzésével megbízott szolgálati ágaknál alkalmazott tisztviselőket, valamint a vasut ügyeiben utazó közigazgatási rendezői közegeket illeti meg.

A minisztertanács elhatározta továbbá, hogy állandó igazolvány mellett úgy a rendes alkalmazásban levő hivatalos esküt tett állami

olyan erős volt, hogy, ha a karomba nem kapaszkdok, a földre zuhan.

— Dóbd el már azt a szivart!

Szót fogadott és fenyő bogycskákat szedett elő a zsebéből s azokat kezdte szopogatni.

— Ha ezt elszopogatom vagy ötven esztendeig, úgy még evvel a hitvány tudómmal is öreg ember leszek.

Majd hirtelen hozzám fordult.

— Szeretnél te megöregedni?

— Furcsa kérdés! — feleltem én.

— Én nagyon szeretnék. Ha most meggyógyulok, akkor jobban fogok vigyázni majd az egészségemre. Nem éjszakázom, a szesz italokról, a dohányzásról leszokom, és...

— És meghazasodol?

— Azt nem; hanem felmegyek a vigszínházhoz. Tanulok és játszom úgy, a hogy még eddig soha; majd meglásd, milyen alakításokat fogok én ott produkálni!... Én még nagyon sokat haladhatok, hiszen fiatal vagyok s talán van is bennem valami, ami a tehetséges kezdőben szokott lenni.

— Menjünk a Körös partra sétálni, ott majd elmondhatod szépen terveidet s a melletti üde, friss levegőhöz jut a tüdőd.

— Te holdvilágfaló, mindig az olyan helyeket szereted, — mért ne mennénk inkább valamelyes szeszeldébe, ott is jó levegő van. Mindig csak az én javamra beszélsz, pedig tudod, hogy nem szeretem az ilyesmit. Külön-

ben legyen úgy, a hogy akarod — szolt Pista s karomba öltve az övét megindult.

Egyre a jövőről beszélt; elmondta, hogy milyen szerepekben akar feltűnni legelőször a fővárosban s hogyan akarja megjátszani egyik vagy másik régi szerepét az eddigiektől eltérő felfogással.

— Nem vagyok ám én komám oly közönséges ripaccszinész, vagy legalább nem akarok az maradni. Ha a jövőre gondolok, szinte kedvet kapok az élethez s becsvágyat érzek magamban. Úgy van liu, én ragyogni, tündökölni akarok!...

Az égboltról e pillanatban egy csillag bullott le hosszú fényugárt hagyva maga után.

Nem voltam soha babonás, de akkor önkénytelenül is összerázkódtam.

... Szegény Pista barátom!

Bajos elhinni, hogy egy színésznek földbirtoka lett volna. Pedig Foriss Pistának volt, vagyis inkább az egyik ösének, kit három falu nevezett földesurának. De mint mindennek, úgy el kellett mulni a fénynek, dicsőségnek és gazdagságnak is. Az ősi Foriss-birtok idegen kézre jutott; a hét szilvafa kiszáradt s helyébe paszulyt ültetett az új birtokos kinek abból készül a penteki sóletje. — Igaz ugyan, hogy Pista, mikor a szini akadémiát elvégezte, néhány ezer forintnak, az ösök által még el nem vert örökségnek a birtokába

Csodáljuk a miniszter urnak ezen eljárását a sajtóval szemben, de reméljük egyszersmind, hogy mielőtt orvoslást keresnénk magunknak, a miniszter ur megtalálja a módját annak, miként tegyen eleget ez általános kívánalmaknak.

A sajtóra, de különösen a vidékre nagy szüksége van a kormánynak, most az ezredéves kiállítás megnyitása előtt. Hisszük, hogy a támogatásért, melyben a sajtó pártkülönbség nélkül részesítette a kormányt, nem fog méltánytalanságban részesülni.

Ha kedvezményes vasuti jegyet akar adni a kormány a sajtónak, hát akkor legyen az igazán kedvezmény, mert a mint a sebtében összetákoltt miniszteri rendelet intézkedik, az nem nevezhető annak.

Ha a vasuti szabadjegyekkel való visszaéléseknek akarják elejét venni, ám tegyék azt, de ne úgy, am hogy az állítólagos kedvezmény olyan legyen, hogy azt igénybe ne vehesse vidéki lap.

Az ellen nincs kifogásunk, hogy kedvezményes jegyek arcképpel legyenek ellátva, s így ki legyen zárva azon eset, hogy a kedvezményes jegyet a megnevezetten kívül más is használhassa. Csak az ár ellen van kifogásunk azt okvetlenül le kell szállítani, ha azt nem akarják, hogy a vidéki lapok ki legyenek zárva a kedvezmény élvezetéből.

Hirlapírók tisztelgése.

Debreczen, január 2.

A debreczeni hirlapírók és művészek körének választott tisztikara működését a szükséges irányba páratlan lelkiismeretességgel végzi.

A tisztikar tagjaiból tegnap, új év első napján, egy küldöttség tisztelt a főispánnal, a polgármesternét, s az előkészítő bizottság által megválasztott választmányi tagoknál.

A küldöttség tagjai voltak Dr. Barthá Béla elnök, Dr. Nagy Zsigmond alelnök, Thán Gyula titkár, Gily Ede főjegyző Mile Pál jegyző. A küldöttség először gróf

Dégenfeld József Hajdumegye és Debreczen sz. kir. város főispánjánál tisztelt.

Dr. Barthá Béla az új év alkalmából a debreczeni hirlapírók és művészek köre nevében üdvözölte a főispánt és a kulturális törekvésű testület támogatására, pártfogására, kérte fel.

Gróf Dégenfeld József hosszabb válaszában kifejtette, hogy örömmel veszi az új kör tisztviselőinek tisztelgését.

Ismeri a sajtó nagy és magasztos hivatását, tudja méltányolni azt a nagy fáradszt és ambíciót igénylő munkát a melyet a sajtó munkásai a közvélemény szolgálatában teljesítenek. Biztosította a küldöttség tagjait, hogy ő a sajtó munkásainak, a hirlapírók körének működését, figyelemmel, érdeklődéssel fogja kísérni, s úgy a hirlapírók, mint a kör minden jogos törekvésében az ő pártfogására bizton számíthatnak.

A küldöttség tagjai még a kör törekvése és céljai iránt melegen érdeklődő főispánnal hosszabb ideig beszélgettek s onnan Simonffy Imre kir. tan. polgármesterhez mentek tisztelgenni.

A polgármester, a ki kiváló szívélyességgel fogadta a küldöttséget, a dr. Barthá Béla üdvözlő beszédére kijelentette, hogy igen örvend azon, — hogy Debreczenben a szellemi erők egybegyűjtésével, a hirlapírók és művészek, új kulturális egyesületet létesítettek. A maga részéről, a milleniumi év első napján szíves örömmel teszi azt az ígéretet, hogy ezt a kulturális egyesületet, mely Debreczen szellemi életét emelni hivatott, tőle telhetőleg támogatni fogja.

A küldöttség ezután Dr. Király Ferenc országgyűlési képviselőnél tisztelt. Dr. Barthá Béla a kör nevében üdvözölte a képviselőt és ér esítette arról, hogy az előkészítő bizottság egyhangulag választotta meg a kör választmányi tagjává s öröme fog szolgálni, ha ezt a tisztséget elfogadja.

Dr. Király Ferenc megköszönte a bizalmat és kijelentette, hogy örömmel vállalja el a választmányi tagságot, mert szerencséjének tartja, hogy egy olyan kör érdekeihez

uyujthat segédkezet, mely kulturális törekvésekkel bontotta ki lobogóját.

A küldöttség tagjai — a kik a kör érdekében hosszabb eszmecsereét folytattak a képviselőnél — holnap folytatni fogják a tisztelgéseket.

Színház.

Jelenet az öltözőbe.

A kis karhölgyecske leültött szemekkel kipirult arcczal rohant ki az öltözőből.

— Segítség! — kiáltott rémülten a szegény kicsike, s kezét dobogó szívére szorította.

— No mi az? — kérdezték többen kiszaladva az öltözőből félig kifestett arcczal, jelmezesen.

— Valami csunyát láttam.

— Ugyan?

— Hol?

— Mikor?

— Az öltő szobában, éppen most, — lihegte a kis karhölgyecske.

— Nézzük meg — indítványozta a drámai hős, s egy fakarddal a menet élére állt.

— Ne menjen; az istenért, ne menjen!

— De miért — felelte a drámai hős megszeppenve, s a fakardot kiejtette kezéből.

— Én megyek — jelentette ki határozottan Nyilas Matyi, s polkázva indult az öltöző felé.

— Ne légy életeddel könnyelműen játszó Matyi — nyöszörögte utána a drámai hős.

— Nekem úgy sincs semmi elveszteni való — válaszolta Matyi önértetesen. Gyertek utánam!

Néhány merészebb kórista csatlakozott hozzá

Matyi óvatosan kinyitotta az öltöző ajtaját és fülelt.

Ott benn semmi hang, semmi nesz. . . Matyi térdre ereszkedik és bedugja a fejét. Miután meggyőződött, hogy nem vágják le a kalap tartóját, egy lépést tett előre.

— Itt nincs semmi!

— Keressünk! — indítványozta az egyik kórista és árgus szemekkel tekintett körül.

Felhánytak mindent.

— Megvan, megvan! — kiáltotta hirtelen Matyi, s egy ruhadarabbal a kezében kihohant.

— Mi van meg? Mi van meg? — hangzott a sok ostromló kérdés.

jutott. Ez volt a régi gazdaság romja. Ezenkívül megkapta az ötszáz esztendő s kutyabőrét s egy k ősenek a koponyáját.

Főriss Pista hetekig nem tudta, hogy miként költse el azt a rengeteg sok pénzt. Ezen gondolkozott egész virágvasárnapig, míg a vidéki kollegák szerződésükös céljából fel nem jöttek a fővárosba. Ő is elszereződhetett volna, de bizony nem tette; pedig hamar elmúlt ám a virágvasárnap, s a kerepesi-uti színész-kávéházakba ugyancsak ritkán tévedt be egy-egy lemaradt kolléga kit nem szerződtek a direktorok.

Ezekkel hamarosan meg ismerkedett s elhatározta, hogy szintársulatot szervez. A gondolatot követte a tett s egy hét múlva, a színészek akkori szokásától eltérőleg, vasuton utazott Főriss István szintársulata a délvidék felé. A társulat tagjainál csak a direktor volt boldogabb, s örült, ha előleget kértek tőle, vagy ha kifizethette valamelyiknek a vacsoráját.

Sok felé játszottak néhány hónap alatt, akár pártolta őket a közönség, akár nem, Pista pedig csak fizette az előlegeket, az ákontókat, a mig tartott a pénzből.

Egyszer azonban az előlegek forrása kikapadt, s a tagok leverték voltak az ákontó megszűnése miatt. Pedig a vendéglős, ugyancsak nógatta a direktor urat a fizetésre. Szóval égett alaktuk a talaj.

Pista kétségbe volt esve, s éppen kötelez

keresett, mikor a társulat czingije (Szendrei Miska) beállított hozzá:

— Nekem van egy tervem, direktor ur. Itt nem maradhatunk tovább, annyi bizonyos, hanem odébb megyünk egy házzal.

— De szerencsétlen, hiszen nincs miből elutazni!

— Megyünk gyalog — mondta a czingi, — Jó gondolat, bár — ripacsos. De hogy visszzük el a ruhákat, meg a diszleteket?

— Magunkra vesszünk annyi ruhát, hátunkra annyi diszletet, a mennyit elbirunk.

Tudom, megbotránkozunk volna a tagok, ha látták volna, mint csokolózik össze a direktor czingijével. Aznap már tovább álltak, s egy hét múlva a társulat már Szabadkán játszott a közönség részvétele mellett.

Hideg, czudar idő volt s csak minden harmadik-negyedik este játszhattak. A mijők volt, már régen a zálogházba vitték s csak egy-egy zöld színű czédula regélt az elmúlt jó időkről, mikor még ákontó, meleg vacsora, s téli ruha is létezett.

Mar egy hete nem játszottak s két napja nem ettek.

Három egymásba nyitó fűtetlen szobába voltak összezúfolva s nem győzték szidni a részvétlen közönséget.

Czingi krétával ráirta a kályhára, hogy »be van fűtve«, s kaczagva hvt a többieket is melegedni.

— Könnyű neked elvezetni, mikor meleg

bundás kabátod van — mondja az egyik.

— De jó czinginek — kesergi a hősze relmes — neked nem kell fázni, mint nekünk.

— Szégyeld magad Czingi! sipitja a naiva, ki, bár ötven tavasz virágait látta lehullani, mégis naiva maradt. Mi éhezünk és fázunk, mig te kigunyolod kajánul nyomoruságunkat. Szégyeld magad, gyalázatos!

Czingi komoran nézett maga elé, majd mikor senki sem vette észre, kisompolygott a szobából.

Meg sem állt a zálogházig, ott levetette 80 frtos téli kabátját s becsapta huszért.

Ezen a pénzen azután bevásárolni ment, s vett mindenfelét, mi éhes színész gyomorának jó és kellemes.

Főriss Pista direktorsága úgy elmosódott kartársai emlékezetében, hogy bizony nem esoda, ha maguk is kételkednének benne.

De ha valaki nem hiszi e történetke valódiságát, úgy kérdezz meg a koponyától, ki szintén ott volt a társulatánál, mint szerződött tag.

Sokat hányódott azután Pista, midőn társulata szétzüllött. Csak a koponya tartott ki vele hűségesen, meg a nemesi diplomája. Ezekről nem tudott megvalni a nemesi emberből lett színész.

Szegény jó Pista barátom, meg halálával sem tudta többé visszaszerezni az »István« nevet.

A kis kóristáné elakarta az arcát.
— Te kis bolond, hát ettől rémültél meg annyira? jegyezte meg fitymáló hangon a szende.

— Mi hát az, a miért olyan nagy lármát csaptak? — kérdezte a belépő Tiszay.

— Csak egy huszárdolmány volt — szolt Matyi, s odadobta a direktor lábai elé.

— Ezért volt hát a láрма? Ugyan érdemes is! . . .

— Ha még egy huszár lett volna benne, még érteném — vetette oda a drámai anza.

— Ellenkezőleg, hiszen a huszártól nem ijedt volna meg — mondta a szende és szenden mosolygott a még mindig remegő leányra. Ugy-e?

— Nem bizony, pedig én nagyon félsz vagyok ám! — erősítette a kicsike.

— Enni való naivság! — dünyögte magában Matyi. Csak azon csodálkozom, hogy mért nem lesz naiva az ilyen!

Reporteur.

Színházi képtelenségek. A vidéken ten gödös, s ma már a Mohikánokként kihalló felben levő ripacsgeneráció életéből és szerepléséből mutat be hű képeket ez kacagató bohózat, mely az ó esztendő utolsó estjén került előszínházunkban. Akitűnő előadást azonban csak nagyon csekély számú közönség nézte meg, pedig a szereplők pompás játéka telt hazat érdemelt volna. Különös érdekelő köleszött az előadásnak az, hogy Nyilas s s Matyas játszott Csutkay directort, s ekkor lépet fel először hosszas betegsége után. A kedvelt komikus, mikor a színen megjelent, lelkes eljenzéssel és zugó tapsviharral fogadta a közönség, s a felvonás után, sőt nyílt színen is többször kitapsolta. Pompás humorából, s régi jókedvéből nem vesztett semmit betegsége alatt, s a nehéz szerep nem merítette ki erejét. Nalanál kitűnőbb Csutkayt képzelné is képtelenség. Mindig játszik, mindig mozog e színen, bárha nincs egy szava sem. Eppen ebben áll az ő alakító, s szerepét teljesen kidolgozó művésze. Pusztá megjelenésére is kitört a kacaj és a taps. A többi szereplők is nagyon jól játszottak, így Püspök, Krémér, Lócás, r e k n é, V a n k Pista kis szerepében jól megállotta helyét; igaz ugyan, hogy nem egyszer talzasba esik, de ez ritkán van hátrányára.

Dobó Katicza. Ünnepi előadás volt tegnap színházunkban. A három felvonásos népszínmű «Dobó Katicza» előtt egy gyönyörű allegorikus némajáték adta tudtára a publikumnak a tegnapi nap nagy jelentőségét. A tableauk ki tűnően voltak össze állítva s Hevesi t a geneális rendezésért többször hívták a lámdák elé. Maga az előadás igen sikerült volt. A cím szerepét Margó Zelma játszotta sikkesen. Játéka, kivéve az indokolatlan örökös kacagásokat, elfogadható volt. Dobó István, az egri hős szerepében Hevesi sikerült alakítást nyújtott: a közönség rokonszenves szerepében sok tetszésnyilvánításban részesítette. Józsi és n. l. len tekintetben kitűnő, kifogásolatlan alakítást nyújtott Püspök, Homonnay szerepében, úgy hogy a közönség kedvencét folyton eljenzte. Szathmáry gyalázatosan játszott, és elszomorított bennünket azzal, hogy tiszta szerepét sem bírta megtanulni. Hogy színpadra egyáltalán nem termett, azt már régen megmondtuk, legalább szerepét tanulná meg s ez aratna valami hatást. Jók voltak Tapolca, (Ilegdüs), Kremer (Sebestyén) stb. A rendezésért Hevesyt külön is megdicsérik.

Ujdonságok.

* **Hírlapírók és művészek köre.** Az ujonnan alakult hírlapírók és művészek köre már minden irányban megkezdte működését. Folyó hó 5-én d. u. 4 órakor tartja a választmány első ülését a főiskola kis tanácstermében, melyre ez uton is felhívjuk a választmány tagjainak figyelmét. Az elnökség ma a következő felhívást intézte a választmány és tisztikar tagjaihoz: Mélyen tisztelt Uram! Van szerencsénk tisztelettel értesíteni, hogy a deb-

reczeni írók és művészek köre folyó hó 24-én tartott alakuló közgyűlésében mélyen tisztelt Uraságot választmányi tagul megválasztotta. Az ujonnan alakult egyesület nevében teljes bizalommal kérjük, méltóztassék Dr. Bartha Béla egyesületi elnököt («Óráló» szerkesztősége Kis-Csapó-utcz 388.) mielőbb értesíteni a felől, hogy e választást elfogadni hajlandó-e, a mire a Kör nevében és érdekében fölkérni bátorokodunk. Egyuttal van szerencsénk meghívni az 1896. január 5-én d. u. 4 órakor a főiskola kis tanácstermében tartandó választmányi ülésre. Targyak: Jegyzőkönyv hitelesítés. Elnöki és titkári jelentések. Intézkedés az alapszabályok tárgyában. Intézkedés a taggyűjtést illetőleg. Indiányok. Teljes tisztelettel Dnbrecczen, 1895. december 31. Dr. Bartha Béla, elnök. Mile Pál, jegyző.

* **Ki lesz a dorogi vikárius.** A Danilovics Janos vikárius elhalálozásával a hajdudorogi vikárius székre, — mint hírtik — a következők aspirálnak: Fehér Manó ungvári kanonok, — Hrabár Janos ugcsumegyei főesperes nagy komjáti plebános, Fekete István szabocsmegyei főesperes nyiregyházi plebános, Somlyai Mihály címzees kanonok birt plebános, Görög Pál szentszéki ünlök hajdumegyei bökönyi plebános, Antpocz Imre szentszéki ünlök zemplénmegyei lelesz-polyáni plebános, Miklosy István s.a.-ujhelyi plebános, Lengyel Endre nagykalói plebános, Dudics Endre beregszászi plebános, Demjánovics Endre címzetes kanonok máramaromgyeie delhai plebános, Papp Emil ugcsumegyeie felső sáradai plebános esperes bécsi volt pappövendék.

* **Szerencsétlenség a Homokkert,** ben Vasas Péter badhazi lakos meg akarta lépni Debreczenben a Homokkertben lakó rokonát azzal, hogy új évre meglátogassa. Azonban szerencsétlenül végződött ez a látogatása meg mielőtt megkezdődött volna. A sz.anna utczai sorompónál ugyanis a mint keresztül akart hajtani, rémülten látta a Nyiregyháza felől rohanó és sziporkázó gőzmozdonyt óriási sebességgel közeledni. Ijedtségében közzécsapott lovanak, melyek a nélkül is hamisak lévén, iszonyu robogással törtek keresztül a síneken és rémült vágatással ragadtak tova a szekeret. Vasas hiába igyekezett, nem tudta megállítani a megijedt lovakat, úgy, hogy azok a szekeret feldönték és Vasas kibukva abból az árokba esett és nyakát szegte. Ennek ugyan rosszul kezdődött a második ezredév.

Uj megyei számvevő. Budaházy Endre megyei tb. főszámvevő a debreczeni anyakönyvi kerületben anyakönyvvezetővé történt kinevezése folytán megüresedett számvevői állást gróf Dégenfeld József főispán állásra pályázó Davidházy Sándor Debreczen sz. kir. város I-ső kerületi, — rendőrségnek fogalmazóját nevezte ki a főispán. Az I-ső kerületi rendőrfogalmazói állást e het folyamán szinte be fogja tölni kinevezés útján a főispán.

Megeie közigazgatási bizottsági ülés. A havonként tartani szokott megyei közigazgatási bizottsági ülés mint rendszeren, a hónap második hetifőjén, vagyis 13-án fog megtartani. Ez ülésen már az új tisztviselők terjesztik elő referédaikat, de azon állásoknál, melyek a tisztújítás alkalmával változást szenvedtek a volt tisztviselők jelentéseit terjesztik be az ujak.

Katonai vegyes felülvizsgálat ez évben f. hó 9-én tartja először bizottsági ülését, melyre eddig még 4 apa jelentkezett vizsgálat alá.

* **Szerencsétlenül járt.** Kíss Károly kabai községi főjegyző kedden delután szerencsétlenül járt. Még ebéd alatt nem volt semmi baja s ebéd után pár perc múlva összerogyva hanyatlott le szekeréről. A szerencsétlen főjegyző, kit szelbűdés ért, gyorsan jobb része érzékelténé lett. A testőren hívott orvos, ki kevéssel azelőtt érkezett Kabára, új állását elfoglalni, mindent elkövetett, hogy segítsen a főjegyzőn. Betegsége sokáig fogja az ágyhoz szegezni a köz-szeretben részesült főjegyzőt, ki a község általános részvételben részesült.

Jóváhagyott segélyezés. A kereskedelemügyi miniszter ma érkezett leiratával jóvágyta Debreczen sz. kir. város által a Debreczen-nagy-létai helyi érdekű vasut segélyezésére kötelezvényben az utadoba lekötött 80,000 frt segély megajánlását.

A Zion betegsegélyező egyesület Sylvester estélye. Az ó esztendő utolsó napján kitűnően sikerült Sylvester estélyt rendezett a Zion egyesület bálbizottsága. Az estély fényponyját Spitz Karona k. a. gyönyörű énekszamai képezték, melyeket iskolázott hangon enekelt. A Korona tánczterme zsufolásig megtelt. Először Tapolczai Dezső adta elő Gabányinak a »A föld és népei« cz. humoreszkjét. Majd Friedman József hegedűanár játszotta el a Tre Giorini-t, Margó Zelma enekelte Luose Gregh »Serenade«-ját. Rózsahegyi Kalmán vig szavalatával (Kakasülön) mindenkit megnevetetett. Ezután Szilágyi Sándor zongorán Gal Ferencz Magyar Rapsodiáját játszotta el. Végül Spitz Karola magyar dalok enekelésével zárta be a műsort. A zönség nem maradt hidegen, úgy, hogy a tapsból és az ujjazásokból mindenkinek bőven kijutott. A figyelemes rendezőség a hölgy-szereplőket gyönyörű elővirágosokkal lepte meg. — Nagyhamar kiűritettek a termet, hogy kezdetét vehesse a táncz. Az első négyest mintegy 130 pár tánczolta. A jelenlevők közül nagynehezen csak a következőket sikerült fejlegyeznünk; Asszonyok: dr. Balkányi Miklósné, Barát Lajosné, dr. Burger Péterné, Balogh Edéné, Bloxberg Simonné, Braun Adolfné, Boros Izidorné, Darvas Abrahamné, Fried Ignáczné, dr. Freund Jenőné, Frieder Sámuelné, Geiger Jánosné, Gelbmann Józsefné, Halmágyi Samuelné, Hoffmann Sándorné, Horovitz Zsigmondné, Kronovitz Ignáczné, Katz Hermanné, Kohn Lajosné, Klein Davidné, Kain Adolfné, Krapp Mórné, Kain Józsefné, Kropf Mórné, Kovács Dezsőné, Kohn Lajosné, Mendelovitsné, Lippmanné, Löw Zsigmondné, Lőrincz Henrikné, Moskovitz Ferenczné, Márkus Miksáné, Neumann Lajosné, Popper Dezsőné, Reichmanné, Rózsa Lajosné, Rösenbergné, Rothné, Steiner Józsefné, Schwarz Danielné, Stein Simonné, Steier Gyuláné, Schwarz Vilmosné, Spitz Gyuláné, özv. Schwarzné, Turayné, Teitelbaum Lajosné. Leányok: Bakés nővérek, Csengery nővérek, Darvas Heléra, Ellbogier Szeréna, Friedler Gizella, Feldmann nővérek, Freund Szeréna (Miskolez), Galyassy Paula, Neuman Kornél, Margó Zelma, Moskovitz Jozsin, Markovics Róza, Pariser Hermina, Roh Mathild, Spitz Karola, Spitz Róza, Steinberger Amália, Szele Gizella, Takács Juliska, Weisz Heléna, Wallenstein Lina Nagyvarad Winter Laura stb. Az új esztendő első percében Weisz Sándor egyleti elnök mondott, a királyra felköszöntött, mit a közönség allva hallgatott végig. A felköszöntőre felhangzott eljen riadalom egybevegült a harangok zugasával. Az estély anyagi tekintetben is nagyon jól sikerült, úgy hogy az a bálbizottságnak csak dicséretére válhatik. A résztvevők kitűnő hangulatban hajnal felé oszlottak szét.

* **Polgári kör bálja.** Vettük az alábbi meghívót: A debreczeni »Polgári kör« könyvtára javára 1896. évi január 5-én szombaton az »Arany Bika« disztermében zártkörű bált rendez, melyre czimzettet és családját tisztelettel meghívja a rendezőség: Dr. Orbán József, a kör elnöke. Nagy Balint rendező biz. elnöke. Roncsik Lajos kör jegyzője. David Mihály penztárnok. Polgári József b. ellenőr. Kezdeté 8 órakor. Belépti-jegy személyenként 1 frt, család jegy 3 frt, páholy jegy 3 frt. Páholyba lépőknek nem kell személy jegyet váltaniok. Felülfizetések a jótékony cél érdekében köszönettel fogadtatnak és hírlapilag nyugtáztatnak. Jegyek válthatók a kör helyiségében, Szent-Királyi Tivadar, Radeczky József uraknál és estve a penztárnál. A talp alá valót Rác Károly kitűnő zenekara szolgáltatja.

Emke választmányi ülés. Az Emke debreczeni fiókja vasárnap folyó hó 15-én déli előtt a városháza nagytermében választmányi ülést tart. Az ülésen, melyen gróf Dégenfeld József főispán fog elnökölni, a közgyűlés tárgyait fogják elkészíteni.

Eskütétel. A gróf Dege n f e l d József főispán által ujonnan kinevezett Dr. Cz a k ó Zsigmond debreczeni közköri kórházi kiségitő segédorvos ma délelőtt tette le hivatalos esküt S i m o n f f y Imre kir. tan. polgármester kezébe.

Hortobágyi pásztorok fogadása. A jövő évben alkalmazandó hortobágyi pásztorokat már legközelebb megfogadják. E célból e hó 5-én vasárnap délután az intéző bizottság a városgazdai hivatalban ülést tart, hogy idejkorán intézkedhessen.

Új ügyvéd. Dr. B e n e d e k János, lapunk jeles tollú munkatársa, pártunk kiváló tagja, ma szülővárosába haza érkezett és N.-Csapó-utca 361 szám alatt ügyvédi irodáját megnyitotta. Örömmel üdvözljük kedves barátunkat az édes otthonában és kívánunk neki sikert hivatásának munkatérén.

A sertéskereskedelem rendezése. D a r á n y i Ignác földművelésügyi miniszter ma leiratban értesítette a város közönégét, hogy a nagyfontosságú kérdés, a sertéskereskedés rendezése tárgyában folyó hó 8-ára Budapesten kongresszust hívott össze. Ezen kongresszusra a törvényhatóságok képviselőit, így Debreczenét is, és az előkelő sertés-kereskedők közül többeket Debreczenből is meghívott a miniszter. E meghívottak folyó hó 4-én délután 5 órakor a városbaza nagytermében értekezletre gyűlnek össze, hogy kifejssék a maguk álláspontját a sertéskereskedelem rendezése ügyében a kongresszuson hozandó határozatokra vonatkozólag. Debreczen városa képviselője valószínűleg Á b r a h á m László t. főügyész, vagy pedig K i r á l y Gyula gazdasági tanácsnok fognak résztvenni a kongresszuson. A meghívott sertés-kereskedők pedig bizonyára mindannyian részt vesznek a kongresszuson, annyival is inkább, mivel saját jól felfogott érdekük is azt kívánja.

Az ezredév első hajnala. Az az ezernyi száma menő tömeg, mely az új ezredév első perczeiben a nagytemplom előtti tért és a piac-utczát ellepte impozáns megnyilatkozása volt Debreczen hazaszereténé. Az ott megjelent díszes, előkelő közönség fényes bizonyítékát nyújtotta annak, hogy ezereves hazáját forrón szereti. A nagytemplom előtti téren nem volt semmi nagy ünnepség, csak az ott levő 4-5000 főnyi tömeg en-kelte el: »Isten áld meg a magyart.« Szóval mikor a Hymnusz utolsó akkordja is elcsendült az ezernyi ajkakra, mint zúgó tenger tört ki a harsány éljen! Oly megható, oly lélekemelő volt ez. Örömepeve öllte kebére ősz a fiát, anya gyermekét, férfi nejét, vőlegény menyasszonyát, S mikor a Rákóczy utolsóit kondult esendesen, szépen oszlott széjjel a népség, hogy otthon még, mielőtt lefeküdnék forró imát küldjön az egek Urához, ki megengedte érünk imádat hazánk ezereves fenállását.

Nevelőül ajánkozik fiatal ember, ki úgy az elemi, mint közep és felsőbb iskolai tantárgyakban kellő jártassággal bír.

x **Alföldy Károly** tánciskolájában a 2-ik tanfolyam 1896 jan. 1-én veszi kezdetét, beiratások elfogadhatnak mai naptól lakásán.

x **Ügyvédi, bírósági, végrehajtás nyomtatványok** u. m.:

Rendes értesítvény,
Értesítvény haszonbérletről,
Kielégítési biztosítási könyv,
Kézbesítési ív,
Felhivas (tulajdoni igény érvényesítés),
Árverési hirdetés,
Végrehajtási jegyzőkönyv,
Rendelvény,
Árverési jegyzőkönyv

100 egész ivenként 80 krért folyton kapható Hoffmann és Társa könyvnyomdájában, a őpostavall szemben.

Vidéki levél.

Szoboszló 1896. jan. 1.

(Kaszinó közgyűlés. Járvány. Rák módjára. Új tisztviselők. Boeska y zászlója. Politikai helyzet.)

A helyi társadalom szeilemi fáklya vi-vője, mint egyik indítványozó elnevezte a ka-

szinót, mult hó 29-én tartotta meg évi közgyűlését, melyre a tagok nagy érdeklődéssel s igen szép számmal jelentek meg. A választmány jelentését, melyben a mult évről hű beszámolást nyújtott, tudomásul vették. Megá-lapították a jövő évi költségelirányzatot, mely szerint úgy a bevételt, mint a kiadást 1019 frtban irányozták elő. Hogy a kaszinó könyvtára a vele tamasztott igényeknek megfelelhessen, elhatározta a közgyűlés, hogy a tagdíjakon fdlül, minden tag kizárólag könyvtár részére 1 frtot tartozik fizetni, de ezen határozat a költségvetésnek a könyvek beszerzésére vonatkozó tételét érintetlenül hagyja.

Tisztviselőkké megválasztották a jövő évre elnöknek a titkos szavazatok elhangzásával Nt. S o l t é s z László ev. ref. lelkész, kinek a kaszinó újja teremtésében és felvirágoztatásában elévülhetetlen érdemei vannak. Al-elnök lett K o v á c s Gyula polgármester, ügyész: H e t e y Ignác, titkár K i s s György, pénztárnok: B o r János, gazda és könyvtárnok: M á r i o n Károly. Választmányi tagokká megválasztották: Z s i g m o n d Sándor ev. ref. esperes, S z i v ó s Géza főjegyző, A d l e r Samu fkp. igazgató, Dr. C z e g l e d i Mihály ügyvéd, A d l e r Farkas nagybirtokos, R á c z Gábor telekönyvvezető, P a d r a h Sándor kir. közjegyző, A l e x y Sándor gyógyszerész, K o v á c s Gábor pénztárnok, S ü l e János tanító és R e i s y Miklós polg. esk. tanár.

A mult hónapban megállapított vörheny-járvány kezd elmúlni, miért a járvány bizottság a bezárt iskolák megnyitását folyó hó hatodikára kéri meg a megye a'ispánjától.

Nemes büszkeségét képezi Szoboszló város polgárgárnak az ingyen iskoláztatásnak a 70-es években életbe lépése. Méltó önérettel hivatkoztak ezen tényekre, mert az alapot önszántokból, saját megadótatásuk képezi és most akadnak, kik a tandíj fizetést akarnák vissza állítani, nagy kedvelői lévén bizonyára a rák vissza felé menésének.

A tegnapi tartott városi közgyűlés a fegyelmi bíróság által felfüggesztett aljegyző helyére B o s ó k Gyula eddigi ellenőrt választotta meg. Hogy ideiglenesen megválasztott városi aljegyző eddigi működése után itelve szorgalma, képzettsége és nemes ambíciója által fényesen meg fog felelni a hozzá kötött reményeknek, Vartsi ellenőrré pedig S á g h y Ferencz lett.

B o e s k a y István fejedelem által adományozott zászlót és adomány levelet az ezredéves kiállítás történelmi csoportja részére ideiglenesen átengedi közgyűlésünk biztosítván az »reklyéket 20000 frt erejéig.

A megyei tisztújítás óta, a jövő országgyűlési képviselő választás képezi a találgatások magvát. Hogy esakis függetlenségi képviselőt választ Hajdu Szoboszló, az természetes Sokan óhajtanak azonban, hogy a kerületet hajdu megyei képviselje, ezért a közbizalom F e k e t e Sándor nevére emlegetni azon esetben, ha Polonyi Géza hajlandó volna ezen kerületet átengedni.

Lovas-Hajdu.

Az anykönyvi hivatalból.

(Születtek decz. 30.)

Bajik András (Mária kath.)
Czihal János (Genoveva, Erzsébet kath.)
Jónás Mihály (Erzsébet ref.)
Hinkó József (Kalmán, Lore kath.)
Harsányi István (János ref.)
Béres István (Eszter ref.)
Szabó István (Julianna ref.)

(Elhalálozások 1895. decz. 30-án.)

Szigeti Gaborné Szabó E. (ref. 30 é. tüdőg.)
Juhász András (ref. 56 é. agyhüdes.)
Özv. Salánkyné Küllő J. (ref. 75 é. tüdőhurut.)
Özv. Tóthné Nagy Sara (ref. 82 é. aggkor.)
Frenkel Gyula (izr. 16 hó. agyhartyalob.)
Sápi Julianna (ref. 18 é. agyguta.)
Félegyházi Emma (ref. 28é. emlőrák.)

Áviroatok.

Ugron és az Egyetértés.

B u d a p e s t jan. 2. a Debr. ered. táv. U g r o n Gábor ma táviratilag a következő sorok közzétételére kérte fel a lapokat:

«Egy magát B i h a r i Imrének nevező egyén két napon át üldözött a lakásomon, az éttermekben, a kaszinóban, míg magam elé nem bocsájtottam december 30-án este.

Ektor ő interwiewot kért tőlem lapja az »Egyetértés« részére, mit azonban én a evezetnek határozottan megtagadtam.

Hogy ennek daczara az »Egyetértés«-ben interwiew jelent meg, az olyan undok visszaélés úgy a lappal, mint a hírlapírói tisztességgel, melyet megfenyíteni a saját reputációjuk érdekében maguk, a hírlapírók a hivatottak.

A közölt interwiew tartalmában legelőbb, amit Bihari ur kérdezett és a mire én kiterőleg feleltem és a mit nem is kérdezett.

Alig ér valamit, a miről én nyilatkoztam, ámbár kizártnak tartottam a nyilvánosságra való kerülését,

Ehhez hozzáadva a közlemény gyalázatos tendenciáját, azokat egy egészen önkényes ráfogásokból álló valótlanosságoknak nyilvánítom

Kelt Székelyudvarhelyt jan. 1.

U g r o n G á b o r.

Az ügynek, mint bpesti tudósítónk meg-egyzí, valószínűleg folytatása is lesz.

Elhalt államférfi.

Bpest. jan. 2. (A Debreczen eredeti távirata). Brüsszelből jelenik tegnapi kelettel, hogy ott tegnap F r e r Orbán állam miniszter meghalt. Az e h u n y i államférfi mint író politikus égyaránt kitűnő volt, mint publiczista európai hír névnek örvendett.

MUTATÓ TÁBLA.

Függetlenségi könyvtár, nyitva kedd, csütörtökön és szombaton este 6-7-ig.

Nyilvános olvasóterem: Hétfőn, szerdán és szombaton d. u. 3-6 óráig.

Népkönyvtár az árok-utcai leányiskolában nyitva van minden szerdán és szombaton délelőtt 11-12 óráig.

Múzeum, a kollegiumban, nyitva van vasárnaponként d. e. 10-12-ig.

A Gönczy-egyesület »Otthona« a kereskedémi palotájában

Anyakönyvi hivatalos órák:

Délelőtt:
Hétfőn)
Csütörtökön) 11-12 óráig.
Kedden)
Szerdán) 9-11 óráig.
Pénteken)
Szombaton)

Délután:
Minden hétköznap 2-5 óráig.
Vasárnap délelőtt 9-12 óráig.

A debreczeni kir. járásbíróság szóbeli kereseteket, kérelmeket és nyilatkozatokat fölvesz kedden és pénteken d. u. 3-tól 5-ig, a felek megjelenhetnek minden szerdán.

A kir. törvényszéknél jegyzőiroda nyitva hétköznapokon d. u. 3-5 óra közt, vasárnap és ünnep napon d. e. 10-11 óra közt. Gyűjtőszekrényből a beadványok kivételnek hétköznapokon d. e. 12 és d. u. 5 órakor, ünnepnapokon d. e. 11 órakor.

Január 11. A debreczeni jogakadémiai ifjuság bálja az »Arany Bika« disztermében.

Január 15. A debreczeni eszmadia társulat táncvigalma a »Korona« nagytermében.

Január 18. A debreczeni jótékony nőegylet kárton-bálja.

Január 18. A debreczeni ácsifjuság táncvigalma a Margit fürdő nagytermében.

Január 18. A függetlenségi kör bálja »Korona« disztermében.

Január 22. A debreczeni timár ifjuság táncvigalma a »Korona« vendéglőben.

Ezredéves kiállításunk.

Ünnepek a faluban. Már most is látnivaló, hogy az ezredéves kiállításra a nagy publikum e történelmi és talán a katonai kiállításra kívül legjobban a falut fogja látogatni. Most is arra felé húzódik az épületeket néző fővárosi ember s ha külföldről jön valaki a kiállítás készülődését nézni, a'ig tud megválni az érdekes falutól, változatos, tisztes házaival, amelyek közt szinte más levegőt érez. S mennyire megélenkül még ez a kép, ha a házak belső és külső berendezése teljes lesz, ha elrakják bennök a magasra vetett ágyakat, a tulipános ladákat, az Andrást kereszt-lábu asztalt, a hosszú löcszát, ha beköltöznek a figurák, az illető vidék ruháiban, s mindenütt jellemző, a vidék szokásait ismertető csoportokban. Az udvart apró marha népesíti be, a szürben csépeinek, vagy kukoriczat hántanak káposztát tipornak, a gondos házi asszony a hizókat eteti, az eleven galombok pedig leszálnak a duczról, hogy szemeket keressenek a népes udvaron. Eleven lakókat is költöztöttek a házakba: mindenkinek a felügyelője és gondozója arról a vidékről való, a honnan a ház, megfelelő viseletben jár, s azt a tájszólást beszéli, a melyet odahaza megszokott. De a legnagyobb életképet az időről-időre rendezendő nagyobb szabású ünnepek, felvonulások, sokadalok, hozzák a faluba. Majdnem minden hétre esik majd egy-egy ilyen ünnep, a melyeket sorra rendeznek az egyes vármegyék, bemutatva népek legjellegesebb szokásait. Az eddig már teljesen megállapított ilyen ünnepek a következők. Az első a kun lakodalom, a melynek a menete végig vonul majd a városban. Több mint száz résztvevője lesz, Karczag-ról, Turkevéről, Kisujszállásról, Madarásról, Kun-szent-martonból, Kunhegyesről, A legnagyobb legények, a legszebb leányok, legkaczkiasabb menyecskék jönnek fel. 16 szekérrel, a melyeket még negyven lovas kísér. Persze cigány is lesz velük. A faluban igazán megésküszik az egymásnak szánt legény és leány s a csárdában való-ággal megtarják a lakodalmat, kunsági szokás szerinti. Krassó-szöremegye is lakodalmat rendez a teregovai és bográni járásokból való résztvevőkkel. Erre az ünnepra is 30 embert hoznak fel, az országban talán legfestőbb viseletben. Hevesmegye a faluban egervideki bucsut rendez, 60 résztvevővel. Széchenyi megye százlakodalmat mutat be; 100-110 résztvevője lesz, 6 szekérrel, 60 lóval. Két napig tart a lagzi, s utána nagy lakodalmas táncmultság lesz a városban, a mely virradtig tart. Kolozsmegye bemutatja a banffy-hunyadi lakodalmas szokásokat. Zemplén vármegye pedig nagy hegyaljai szüreti ünnepet rendez Talya, Mad, Tarczal, Tokaj, Olasz-Liszka, Erdőbénye, Tolesva, Sárospatak, Sátoraj-Ujhely, küldik föl a legderakabb legényeket, legcsinosabb leányokat, akik ugy vezik majd a szüretelést, mint a Hegyalja boldog napjaiban szokásba volt. Vig zeneszóval, szüreti számszámokkal viszik a hatalmas ünnepnyezetszerű szőlő koronát a szőlős gazdához s a beszédek és ünnepek után vig lakomával, nótával, táncszal ünneplik a szüret sikerét. A további ünnepek még: a nagyjécsai bucsu, szerb bucsu, ruthén keresztelő, oláh házi szent-ünnep, — örménységi lakodalom, aszaló-megyaszzói arató-ünnep úgy hogy máris biztositva van, hogy a kiállítás faluja a hat hónapon keresztül ki nem fogy a sok vigaságból, látványosságából.

Közgazdaság.

Kőbányai sertés-piacz.

Január 1.

a) Hizott sertés árak: 1. Magyar első rendű Öreg nehéz (páronként — 400 klgon felüli sulyban) 49—50—krig. 2. Öreg közép (páronként 300—400 klg sulyban) 53—54—krig. 3. Fialat nehéz (páronként 320 klgon felüli sulyban) 53—54—krig. 4. Fialat közép (páronként 251—320 klg, sulyban 50—51—krig. 5. Fialat könnyű (páronként 250 klgig terjedő sulyban) — — — — — krig. 6. Magyar szedett: Nehéz (páronként 280

kgon felüli sulyban) 47.—48 krig. 7. Közép (páronként 280 — klg, sulyban) 47.—krig. 8. Könnyű (páronként 220-280 klgig terjedő sulyban) 44.—46 krig. Szerbiai: 9. Nehéz (páronként 200 klgon felüli sulyban) 49—50—krig. 10. Közép (páronként 220—260 kgr. sulyban) 46—47—krig. 11. Könnyű (páronként 220 klgig terjedő sulyban) 45—46 krig. Sertés létszám 1895. évi decz hó 29. napján volt készletben 26894 db. 1895 év decz decz. 30-ig — napján felhajtott 1615 darab. 1895 évi decz. 30-ik. napján elszállított 890 drb. 1895 vi decz. hó 31-ik. napjára maradt készletbe 21,619 drb. éhizott sertés üzlet irányzata: Változtalan.

Szerbiából behurczolt újabb sertésvész. A sertésvész második kiadása, melynek létezését a hivatalos orgánomok minde erővel letagadni igyekezének, kezd igen kellemetlen mérveket ölteni. Erre való tekintettel tiltotta el a kormány a szerbiából való sertésbehozatall, mert igen valószínű, hogy onnan hozták be most másodsor a vészt. A szerbiai sertésállomány ugy látszik, teljesen inficiálva van a mire nevezte jellemző körülmény az, hogy Kőbányán ama 38 szállás közül, amelyekben szerbiai sertések vesztegelnek, 27 szállásban határozottan konstataáltak a ragadós száj-és körömfajást. A magyar kormány már tudatta Szerbiával, hogy mindaddig nem fogja feloldani a behozatall zárlatot, amíg a Kőbányán vesztegő összes sertéseket le nem ölték és a kőbányai vesztegő szállásokat újra nem fertőtlenítették.

Tőzsde.

Budapesti gabonátőzsde.

— Érk. d. e. 10 ó. 35. p. —

Őszi buza szept.—okt.-re	7.01—08
Uj buza őszre 1896.	7.21—23.
Őszi rozs	— — —
Tavaszi rozs	6.21—24.
Őszi zab	— — —
Tavaszi zab	6.13—15.
Uj tengeri május—jun.-ra	4.50—52.

Bécsi gabonátőzsde.

— Érkezett d. e. 11 óra 20 p. —

Őszi buza szept.—okt.-re	— — —
Tavaszi » márcz.—ápr.-re	7.28—
Őszi rozs	— — —
Tavaszi rozs	6.62—65
Őszi zab	— — —
Tavaszi zab	6.47—88
Tengeri máj-jun.-ra	4.86—47

CSARNOK.

A királyi tanácsosék.

— Regény. — 4.

Irta: **Vértessy Arnold.**

(Folytatás.)

De a mit a temetés után tapasztaltak azt az egész rokonságra nézve a legnagyobb mértékben fölháborítónak lehetett mondani. A püspökök még annyira sem maradt, a miből eltemessék. Még életében felemésztették mindenét a rokonok.

A királyi tanácsosné ő nagysága méltatlankodva tört ki:

— Az nem lehet. Mi vagyunk a legközelebb rokonok, mi nem fogjuk engedni, hogy ilyen módon elutasítsanak.

Még papi ármányt is emlegetett s kijelentette, hogy ő felségénél fognak jogorvoslatot keresni.

De a férje a királyi tanácsos ur ő nagysága nagyon meghunyászkodva viselte magát s olyan csüggedten és siralmasan ödöngött a többi rokonság közt, hogy a ki csak látta, mind megsajálta.

Ez aztán az igazi rokon, aki szívből gyászol, — mondták rá.

Az már igaz, hogy ilyen elkeseredett ember nem volt több az egész gyülekezetben. A nőgrádi Hajnóczvak haza mehettek a birtokaikra, a szegény anyafiak is visszamehettek kántoroknak, fausi tanítóknak; de hova menjen Hajnócz György a királyi tanácsos?

Mégis csak vissza kellett menni Vámosra, e yebet nem tehettek.

— Ujra hozzá látok az ügyvédséghez — dadogta a megszonyorodott ember.

— No csak az kellene — visszonzá gunyosan a nagyságos asszony — most, mikor éppen olyan szerencse vár a leányukra. Talán hogy az egész világ lássa, milyen koldusok lettünk? Majd bizony holmi csirkepöröket fogsz folytatni, vagy váltókereseteket az urak ellen? Kijársz exequálmi falura? Talán elvesztetted az eszedet?

A királyi tanácsos ur valóban olyanformán érzi, mintha elvesztette volna azt a kicsikét is, a mi volt.

Az asszony azonban még ebben a veszedelemben is tudja, hogy mit kell csinálni. Fenn kell tartani rangjukat. Ez a fő. Senki-nek sem szabad sejtetni, hogy vagyoni visszonyaik megváltoztak. A gyermekeknek sem. Minden ugy marad, a hogy volt.

A férfi bambán utána mondja:

— Jó, jó, minden ugy marad.

De nem tudja, hogy mi marad ugy. A nagy ebédek, vacsorák? A pazarló uri élet? De miből?

Az asszony nem kérdezi, hogy miből? Hát mások miből uraskodnak? Hát nincs nekik anyai hitelük? Micsoda ostobaság volna most összehúzódni. Elenkezőleg, most még inkább meg kell mutatni, hogy milyen uri család ez az övék; egy perczig sem szabad helyet engedni a kétkedésnek. Nem szabad kockáztatni a leányuk előkelő férjhezmenetelét, sem a fiu karrierját.

— Hát nem érted? Magyarazza ő nagysága férjének.

A királyi tanácsos ur nem érti. De sok dolgot nem ért ő szegény. Mikor azonban a leányára fordul a szó, nagyon elérékenyül s megletenk szeméi könnyekkel. Tudja isten, mi lelte, most olyan hamar elérékenyül.

Annál erősebb lelkű a nagyságos asszony. Ő is ugyan el van keseredve a hiányzó milliók miatt, de valami homályos reménység biztatja, hogy még megtalálják azokat valahol, mert egy püspöknek nem lehet így meghalni.

Az egész uton ez forog ő nagyságának a fejében. A milliók, melyeket meg kell nekik kapni, ha van még törvény és igazság a föld színén.

Mikor Vámosra haza értek, nagyon különös meglepetés várt rájuk. Ivánt találták otthon. Az urfi kissé szepegye bujt elő, de az anyai szeretet melege mindjárt megnyugtatta:

— Jaj, milyen kedves gondolat volt tőled, hogy eljöttél!

Az apa azonban nem oly hálás. Az tudja, hogy ilyenkor tél idején nem igen szokták haza eresztetni a Thereziánium növendékeit.

— Aztán micsoda ruha ez rajtad? — Miért nem jöttél az egyenruhátokban?

Az ám, ezt már az apja is látja. Miért nem az egyenruhában? Az sokkal csinosabb, mint ez a czivil ruha.

A fiatal ur állat von:

— Nekem meg ez tetszik jobban.

— De a kard, az az aranyos markolatukard, az igazán nagyon fess; kár hogy el nem hoztad.

Meguntam anyám, czudarul meguntam — jelentette ki véleményét az ifju ur — aztán most, hogy a püspök bácsi ugyanis meghalt...

— Csak nem akarod otthagyni, te szerencsétlen? — ijedezett az anyja. — Otthagyni olyan intézetet, a hol az embernek anyai előkelő családbeli ifju a társa, annyi mágnás?

— Olyan csiribiri német bárók, ingyenesek — veti oda fitymálóan Ivánt urfi, igazi ur, magyar mágnás már alig akad.

— Alig? Dehogyan?

Egyszerre alászáll Hajnóczyné előtt a Thereziánium. Persze, ha így all a dolog...

— Jogász itthon is lehetek — magyarázza az urfi.

A nagy-ágos asszony hamar belátja, —

hogy itthon is lehet és ha már úgy sincs püspök nagybácsi, a ki fizessen . . .

— Mit gondolsz, Gábor?

A királyi tanácsos ur bámul, hogy ő tőle kérnek véleményt, a mi eddig nem volt szokásban.

— Ingyenesnek talán föl lehetne vétetni ha folyamodnánk, — motyogja egészen megzavarodva.

Ingyenesnek? Erre föllázad a nagyságos asszony büszkesége. Hát ha megtudják Vámoson?

S az ifju ur is segítségére siet a mamájának:

— Majd, hogy még jobban agyon szekirozzanak azok a rongy németek.

Különbén bibéje is van a dolognak. Az ifju ur bevallja, hogy már két hete hogy ott hagyta a Theresiánomot.

Az apa elszörnyed?

— O . . . ott ha ytad?

De az anya védelme alá veszi fiát. — Ugyan érdemes is olyan nagy zajt ütni. Hiszen ugyis ott hagyta volna.

Csak hogy meg mas bökkenő is van. Egy kis adóság.

— Menyit? — nyög a királyi tanácsos ur.

— Két ezer forint, — jelenti ki kerek összeben Iván urfi.

— Két ezer forint? két hét alatt?

A királyi tanácsos ur nyájas piros arca kékre változik s nagy izzadságeppeket törölg-t le homlokáról.

Az ifju ur azonban nem érti, hogy miért kell kétezer forint miatt úgy elémülni az öregnek. Hiszen más fiatal emberek nem annyit, de huszezer forint adóságot is csinálnak. Aztán hiszen apa tudhatná, hogy megy az. Biz isten, nem kapott többet ötszázal. Azok a bitangok megnyuzzak a fiatal embert.

— No ez már könnyelműség, — pironogatja a nagyságos asszony is.

Iván urfi igéri, hogy máskor okosabb lesz.

— Nem lehetne lealkudni valamit az uzorásoktól? — próbálgatja ő nagysága.

— Meglehet . . . ámbár . . .

Micsoda ámbár?

Iván urfi akadozik. Resteli, de már megesezt. Nagyon be volt rugva, mikor aláírták vele azt a váltót. És azt mondták, hogy a legelőkelőbb gavallérok is tettek úgy; grófkat, bárókat emlegettek, egy galicziai herceget is. Hát hiába, kiskoruknak nem lehet másképp pénzt adni.

— S mikor láttam, hogy a pajtásom Szélváry Ábris gróf is aláírta, hát én is megtettem.

Hajnóczy Gábor föllélegzett:

— Hisz az a váltó érvénytelen. Kiskoru nem írhat alá váltót.

— Persze hogy nem, — viszonzá az urfi — a szenzavik is tudják azt. — Épen azért . . .

— Hát mit épen azért?

A királyi tanácsos urral szédülni kezdett a világ. Az a szerencsétlen fu . . .

Az bizony aláírta az apja nevét, meg a püspök bácsit.

Hajnóczy Gábor a legközelebb álló székre roskadt. Nagy kövér teste összeesett, keze lehanyatlott, szemei lecsukódtak. Neje remülve futott hozzá.

De nem volt semmi nagy baj, csak egy kis vértódulás az agyra.

— Lásd, a doktor már mondta, hogy a bor nem neked való, — veti szemére férjének a nagyságos asszony.

Mintha csak a bor lett volna az oka, pedig hiszen mióta haza érkeztek, még egy cseppet sem ivott s a vasuton is csak éppen avval a kis palackkal az étkező kocsiban valami könnyű lőrét. De nem szól a szegény ember, csak nyög és csuklik s engedelmesen hagyja, hogy a fejére rakják a hidegvizes borogatásokat, miket a nagyságos asszony ezután kivételesen sajátkezűleg rakogat föl.

Mert ő nagysága megijedt és azt is érzi, hogy egy kis gyöngédségre van szüksége. Az a fu rossz fat tett a tűzre s a haragos apat engesztelni kell egy kisé. Ő nagysága int

Ivának, hogy menjen. Tavollétében jobban lehet beszélni.

— Most már nem szédül a fejed, ugy-e Gábor? Csak maradj a helyeden. Beszélgethetünk így is.

Ő nagysága nem elfogult anya. Nem akarja mentesíteni, amit a fu cselekedett, ámbár volna annak is mentsége, a tapasztalatlan fiatalság, a rossz példa, de főképp a püspök bácsi zsugorisága, a ki megfelelő zsebpénz nélkül hagyta szegény fiut olyan idegen helyen. Igen, a püspök, az a szivtelenrossz ember, aki annyi kárt és bajt okozott már nekik.

Mindennek az a fő oka. Ha még élne megmondaná neki szemébe is a nagyságos asszony.

De most már hiába való erről beszélni, most nem tetheti egyebet, ki kell fizetni a két ezer forintot.

— De miből? — dadog a királyi tanácsos ur.

— Nevetséges kérdés, — felél rá az asszony; — ha egyszer ki kell fizetni, hát ki kell fizetni.

A királyi tanácsos ur nyugtalanul izgomozog a széknél s úgy érzi, hogy a hideg borogatás alatt is erősen izzad a homloka:

— Persze, hogy ki kell fizetni, ki kell fizetni. De honnan? Miből?

A nagyságos asszony türelmetlenkedni kezd:

— No bizony az a rongyos két ezer forint. Csak nem akard azt mondani, hogy nem bírod?

A királyi tanácsos ur nem akarná, de mégis csak azt kell mondanai végre nagy keserves nyögések közt.

— De gondold meg, te, te, te . . . (ő nagysága nem talál kellő szót, mely kifejezhetné fölháborodását) gondold, hogy a becületünkről van szó. Mit akarsz? A börtönbe akard juttatni a fiadat?

Hajnóczy Gábor homloka egyre jobban izzad, szemei zavarosan merednek felesége arcára, szólni akarna, de a nyelve oly nehékesen mozog s nem is tudja, hogy mit mondjon. Hogyan adja elő a dolgok állását?

Hogy vallja be, hogy kétezer krajczárja sincs és sehol semmi jövedelmi forrása? Hogy megették, megittak, elvendégeskedtek mindenöket? Teremtő szent Istenem, hogy mondja el ezt?

(Folyt. köv.)

Debreczeni városi színház.

Idény bérlet, 79. Páros bérlet 76.

Csüörtökön, 1896. Január 2-án:

FATINICZA.

Vig operette 3 felvonásban és aranyjátékkal. Irta: Zell és Geuée Zeuégét szerzette: Souppee. (Rendező: Tiszai D.)

Pénteken, 1896. Január 3-án, leszállított helyekkel:

Uj honpolgár.

VASUTI MENETREND.

1895. május hó 1-től.

(Egységes vasuti zóna-idő szerint.)

Debreczenből indul.

Budapest-felé	gyorsvonat reggel	8 ó. 40 p.
Budapest—Nagyvárad felé	délután	12 ó. 36 p.
	este	10 ó. 31 p.
P.-Ladány—Nagyvárad felé ¹⁾	délután	3 ó. 48 p.
	minden kedden déli	12 ó.
Csak P.-Ladányig vegyes vonat.	este	8 ó. 15 p.
Szatmár—M.-Sziget felé	délután	4 ó. 07 p.
Szatmár—M.-Sziget felé	este	8 ó. — p.
	éjjel	3 ó. 05 p.
Csak Szatmárig	reggel	5 ó. 15 p.
Miskolcz—Kassa felé ²⁾	reggel	8 ó. 25 p.
Miskolcz—Kassa felé ²⁾	este	8 ó. 05 p.
Szerencs—S.-A.-U.—Kassa felé d. u.		4 ó. 02 p.
H.-Bössörmény B.-Szt.-M. felé máv-ról reggel		5 ó. 48 p.
	vásártérről	6 ó. 04 p.
	máv-ról	délután 3 ó. 57 p.
	vásártérről	4 ó. 10 p.
F.-Abony felé máv-ról reggel		5 ó. 00 p.
	vásártérről	5 ó. 13 p.
Ohat—Kócs—Polgár felé máv-ról d. e.		4 ó. 12 p.
	vásártérről d. u.	4 ó. 22 p.
Derecske—Nagy-Léta felé 8 ó. r. 35 p. és d. u.		4 ó. 17 p.

¹⁾ P.-Ladánytól gyorsvonat.

²⁾ Közvetlen kocsik Miskolczon át Budapestre.

Budapestről—Debreczenbe indul:

a d. u. 3 ó. 47 p.-kor érk. személy v. reggel	9 ó. 40
az este 7 ó. 09 p. érk. Gyors-vonat d. u.	2 ó. 15
az éjjel 2 ó. 40 p. » Személy-vonat este	7 ó. 05 p.
» 2 ó. 40 » sz. v. (Püspök-ladányig 9 ó. 15	gy. v. átszállással) este

Budapestre érkezik:

a reggel 8 ó. 40 p.-kor ind. gy. v. délután	1 ó. 50 p.
a déli 12 ó. 36 » » sz. v. este	8 ó. 10 p.
az este 10 ó. 31 » » reggel	5 ó. 45 p.

Debreczenbe érkezik

Budapest—Nagyvárad felől	délután	3 ó. 47 p.
	gyorsvonat este	7 ó. 09 p.
	éjjel	7 ó. 41 p.
N.-Vára-P.-Ladány »	reggel	2 ó. 40 p.
Gsák P.-Ladánytól »	reggel	4 ó. 55 p.
M.-Sziget—Szatmár felől	reggel	7 ó. 10 p.
	délután	12 ó. 16 p.
	este	10 ó. 16 p.
Csak Szatmárról	este	7 ó. 45 p.
Kassa—Miskolcz felől ¹⁾	reggel	8 ó. 07 p.
Kassa—S.-A.-Ujhel,—Szerencs felől	déli	12 ó. 21 p.
Kassa—Miskolcz felől	este	7 ó. 40 p.
B.-Sz.-M.—H.-Bössör. felől vásártérré reggel		8 ó. 09 p.
	máv-ra	9 ó. 17 p.
	vásártérré	este 6 ó. 35 p.
	máv-ra	este 6 ó. 41 p.
F.-Abony felől vásártérré délután		5 ó. 21 p.
Füzes—Abony felől r. felől vásár		5 ó. 30 p.
	m á v.-hoz	5 ó. 30 p.
Ohat—Kócs—Polgár	vásártérré reggel	7 ó. 50 p.
	m. á. v.-hoz »	3 ó. 18 p.
Derecske—Nagy-Léta felől r. 7. ó. 25 p. d. u. 3 ó. 18 p.		

¹⁾ Közvetlen kocsik Bp-ről Miskolczon át.

Nyilttér.

Med. univ.

Fogorvos dr. Sichermann Adolf.

Kossuth-utca 2152. (Kardos-ház.)

Rendel: délelőtt 9—12, délután 2—6.

Egy csomag élesztő 24 kr. ismételőknak 20% engedmény.

Figyelmeztetés.

A t. cz. háziasszonyok b. figyelmét ezennel van szerencsém a Berger-féle élesztőre felhívni, melynek gyártmánya, a helybeli piacon már évek óta egyedül általam árusítatik, ugyanitt nálam beszerzhető kitűnő minőségű **pitlélt rozsliszt kenyérnek**, továbbá valódi **István-gözmalmi buza-liszt**, finom **Jamaica** és **Cuba-rum**, legfinomabb **pecco és mandarin-tea**, **Görzi marni**, nagyszemű boszn. **szilva**, **szilvaiz** (lekvár) és vékonyhaju **dió**, **tisztított mazzola** és válogatott **mandula**, ugy egyéb friss és jó minőségű **fűszer-árak** a legutányosabb áron

KOHN LAJOS

Nagy-Hatvan-utca 1099., Mayer Ferencz-féle ház.

Egy csomag élesztő 24 kr., ismét eladóknak 20% engedmény.

Egy csomag élesztő 24 kr., ismét eladóknak 20% engedmény.

Egy csomag élesztő 24 kr., ismét eladóknak 20% engedmény.

Jánosi Bélánál
Kenyérfiacz
Egy liter
Sestakerti bor 32 és
34 krajczár.

1783/1895.

Árverési hirdetemény.

A debreczeni kir. bíróságnak 26348. 1895. P. sz. végzése folytán közhírré tétetik, miszerint Tóth Testvérek, debr. keresk. cég részére Keresztész Mihályné, debreczeni lakostól 72 frt 83 kr. tőke, ennek 1892. évi augusztus hó 31 napjától számítandó 6% kamatai és eddig összesen 44 frt 22 kr. perköltség erejéig 1893. évi április hó 7-én bíróilag lefoglalt és 512 frt 50 krra becsült lovak, tehének, gazdasági eszközök — és ágyneműekből álló ingóságok 1896. évi január hó 9. en délutáni 2 órákor kezd-tét veendő szegletes-utcán, 79. számú háznál megtartandó nyilvános birói árverésen, a legtöbbet ígérőnek azonnali készpénz fizetés mellett, szükség esetén becsároló alól is el fognak adatni.

Debreczen 1895. évi december 21-én.

Török Péter

birói kiküldött.

Árverési hirdetemény.

Nagy Albert és Grósz Eőás debreczeni lakosok megkeresése folytán közhírré tétetik hogy az általuk Vitez László és társai budapesti sertés kereskedőnek eladott, de ezek által át nem vett 100 darab hizott sertése a Steinfeld-féle, — Tóth János által bérelt — hízalóban folyó hó 4-ik napján azaz szombaton délelőtt 9 órákor nyilvános árverésen azonnali készpénzfizetés uellett elfog adatni, melyre a venni szándékozók ezennel meghívatnak.

Debreczen, 1896. január hó 1.

Nánássy László.

kir. közjegyző.

Köhögés,

elnyálkásodás és rekedtség ellen
igen jó házi szer a Réthy féle

pemetefű-cukorkák,

mely a köhögést esillapítja és a
nyálkát feloldja.

Kellemes ize folytán a gyermekek is
szívesen veszik.

Egy doboz ára 30 kr.

Kapható:

Debreczenben: Füleki Pál, Rothsnek V
Emil, Tamassy Béla és Tóth Béla
Hajdu-Bö szörvényben: Nagy Sándor és
Schnek József.
Sámszonban: S. Pataky Árpád gyógyszerész
uraknál.

A magyar általános kőszénbánya részvény-társulat

Budapest, V. Erzsébet-tér 19.

ajánlja a t. cz. gőzmalomoknak, szeszgyáraknak és egyéb iparvállalatoknak, valamint a küszöbön álló szobafűtési idényre

akna, koczka és darabos szenét

királdi és sajó-szentpéteri bányáiból

legjutányosabb áron, egész kocsirakományokban, minden állomásra szállítva.

Kizárólagos képviselők:**HEVESI és FODOR**

DEBRECZEN.

Árverési hirdetemény.

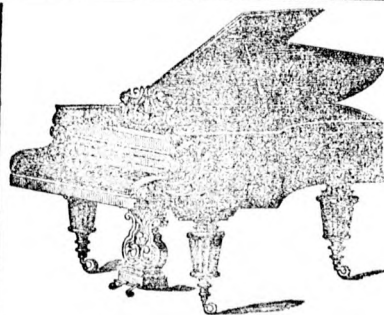
A debreczeni kir. bíróság 23653. P. sz. végzése folytán közhírré tétetik, miszerint Weinberger Lajos és testvére részére özv. V e r e s Lászlóné debreczeni lakostól 100 frt. tőke, ennek 1895. évi szept. hó 20 napjától számítandó 6% kamatai és eddig összesen — frt: — kr perköltség erejéig 1895. évi okt. hó 23-án bíróilag felül- és lefoglalt 995 frtra be-

csült tajték, pipák bolti felszerelvények és egyebekből álló ingóságok 1896. évi január hó 9-én délután 3 órákor kezd-tét veendő hatvan-utca 1099 sz. a. megtartandó nyilvános birói árverésen, a legtöbbet ígérőnek azonnali készpénz fizetés mellett szükség esetén becsároló alól is el fognak adatni.

Debreczen, 1895. évi decz. hó 29.

Sugár Gyula

birói kiküldött.

Alapított 1865-ben.

A legjobb

Zongorák

pianinók, harmoniumok

legolesőbban kaphatók tökéletes jótállás mellett

Heckenast Gusztáv

hírneves zongora eladási és kölcsönző intézetében

BUDAPEST, IV., kigyó-utca 7 szám.

Schiedmayer és fiai leghíresebb zongorák és Thuringia Organ C. egyedüli
képviselősege a világ legjobb és legolesőbb harmoniumai.

Arjegyzék ingyen.**COGNAC****CZUBA-DUROZIER & CIE**

FRANCZIA COGNACGYÁR, PROMONTOR.

Mindenhol kapható.

Vezérügynökség: RUDA és BLOCHMANN, Budapest és Bécs.